

Faltron Katre

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.05.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aç Gözünü

Siyahların en siyahından beyazlara uzan.
Uzan ki madalyonun iki yüzünü de kavrayabilesin
Kavrayabildiysen ne mutlu sana
Geceyi güneşe o an gark edebilirsin.

Başkalarının bakışlarıyla süslenir gözlerim
Her gün...
Ben onlara bakarken
Sen;

Beni kandırabilirsin...
Anlarım durumu büsbütün.
Çözüm çok..
Ama sen kaçmayı daha iyi bilirsin.

Güneş burada batarken sen,
Anca küçük adamların gölgelerini görebilirsin
Bu gölgeleri gerçek sanırsan eğer,

Dikkat et;
Güneşin battığını geç kavrayabilirsin.

Diler gönlüm bol olur ruhunun refah soluğu,
Üzülmemeye çalış o an.
Düşünme sonunu...

Faltron Katre

Anlamak Adına

Anlıyorum seni demeyin bana...
Anlattıklarımı anlamanız için, öncelikle;
Engeleri aşmalı, düşüp kalmalısınız çokça...

Düşürüp de kaldıramayanlardansanız eğer
Anlıyorum demeyin sakın.
Anlattıklarımı anlamanız için, öncelikle;
Alıp sırtınıza yükü, vurmalsınız sırtınıza semer.

Elinizi taşın altına koymaktan sakınanlardansanız.
Anlıyorum demeyin bana.
Anlattıklarımı anlamanız için, öncelikle;
O taşın altına elinizi koyup sırtlamalısınız yükü.

Yaşadıysanız gaflet içinde fakat dillere destan...
Anlıyorum demeyin asla.
Anlattıklarımı anlamanız için, öncelikle;
Paylaşmalısınız güzellikleri gariple, yetimle, kulla...

Anlattıklarımı anlamanız için, öncelikle;
Bir kalp,
Gereklidir.
Bir de vicdan.
Yalnız akılla muvaffak olunmaz
Aydınlanmaz zindan.

Faltron Katre

Arsız Çocuk

Ebediyet şarap, içme, sarhoş olur kanarsın,
Canın yanar ağlarsın, sitem eder durursun,
En son yine kendini vurursun...

Yanıma gelme arsız çocuk,
Yüzüm yüzüne küskün zaten!
Beni bana vurma dostum,
Kalbim bundan bezgin zaten!

Geçmiş benden dolayı hırpalanmış, bıkmış peder,
İçine doldurulmuş tüm umut kuşlarımın keder,
Karman çorman olmuş geçtiklerim heder...

Bir odada boş boş duruyorum,
Kapım her zaman açık zaten!
Pişmanlıktan belli ki ağlıyorum,
Tüm kuşlarımı gömdüm zaten!

Şimdi ise acım kalbimi sızlatır, gözlerim ağlar...
Parmaklarım kalemle cebelleşir, kalemim kâğıtla söyleşir...
Birkaç dizem vardır onlar da kinimle birleşir!

Sokakların boş yanan lambaları kadar israfsın,
Söylediklerin kadar boş, dününün analizi kadar zayıfsın,
Sistem içinde düştüğün çukurlarında git de hayıflanasın,
Allah'a yakın ol bari zaten benden uzaksın!

Anlamak meseleyse ben kavradım her şeyi,
Hep bir düşüm vardı, yakalayabilsem ya geceyi,
Şimdi ise siliyorum kazandığım her şeyi! ...

"Yakın olduklarımı gerçekten hissedene dek! ..."

Faltron Katre

Çaresizlik Hastalığı

Bir sevda kapaklandı gönlüme.
Hiç aklımda değilken.
Arkasında oturduğum ilk ders
Düştü sevda gönlüme.
Hem de hiç aklımda değilken.
Büyüdü, büyüdü ve büyüdü...
Taşar oldu yüreğime.
Hem de hiç aklımda değilken.

şimdi ise sevda gönlümde
Hasret zehir günlerime.

Hem de aklım artık başımda değilken.

Faltron Katre

Dün geldim

Kay kenara
Lütfen,
Dün geldim.
Çok oldu görüşmeyeli
Sesini duymayalı
Çok oldu.
Değişmişsin sen
O rüzgarla akıp giden
Bisikletler peşinde
Tepedeki eve yürümüstük
Yahut bahçedeki yaramazlıklar
Küçük kamyonun
Ve hastanedeki oyuncakların
Hani şu kepçe vardı
Kahrolduğun.
Sesin soluğun
Değişmişsin arkadaş!

Haklısın!
Ben de değiştim
Biraz
Sanırım
Galiba.
Eeeh tamam! Değişmişim
Fark etmeden.
Kötü geçti zamanım
Beklediklerinin hiç biri
Olmadı.
Yahut hayallerin yalandı.
Kimse gönlüne koymadı
Ya da elimi tutmadı
Güç dediğin
Güçlüyüm dediğin
Pamuk ipliğiymiş
Kaydım.
Kopmuş, düşerken
İpteyim sandım.

Bazı sınırlar varmış
Aşılmamalı!
Kontrol edemeyeceğini bilerek
Evler boyunca
Ateşler yaktın.

Hep işe bakardın
Önündeki
Ben kafamı kaldırdım!
Lanet olsun bunu yaptım.
Kahpe dölü
Dehşetli gözleri gördüm.
Gözlerindeki ışık
O gün söndü.

Dehşete düştüm.

Faltron Katre

Hayat

Nefes almam imkansız
Öyle bakma bana
Bu yaşattıkların, yaşadıklarım
Yaşayacaklarım
Bir başlangıç aslında...

Suratımda büyüttüm tüm tokatlarını
Ve gönlümde besledim tüm yalanları..
Silik bir resmin üzerine kazındım.
Koskoca tablo,
Ben..

Karnımda bu gecelerde sancı
Ve böyle uyandım ben.
Umutsuzluk, sessizlik...
Kaygımsa gelecek.

Nefes almam imkansız işte
Öyle bakma bana
Sabrı ben boşuna körüklemedim ama
Umutum kalmadı işte
Beklemediğim bir isteksizlik çöktü üzerime
Ve hiç tahmin edemediğim bir bıkkınlık.
Önceden gördüğüm o aydınlık yok
Şimdi her yer karanlık.

Yine de öyle mahzun öyle hüzünlü bakma bana
Nefes almam imkansız işte!
Anla!

Benim oksijenim ruhumun serbestliği imiş.
Bu mengeneler de nedir böyle?
Bırakın!
Azalmasın korkularım
Yakın, yıkın.
Parçalayın.
Sizin olsun bu beden
Bana bırakın yalnız zihnimi.
Meğer onunla yaşarmışım ben
Zaten bir o kaldı beni güldüren.
Fakat bu mengeneler yüzünden
Nefes almam imkansız
Suçlu benmişim gibi bakma bana
Sabır çiçeklerimi büyüttüm sana
Ne olur biraz anla.

Tamam eyvallah
Neyim varsa senden
Sen varken anlamlı bunlar ama
Ağzımı bile açamadığım şu zamanda
Yine tokat atma bana.

Karşımdayım dimdik
Uzun bir sessizlikten sonra
Sakladım o tokatları
Haydi hayat gardını al,
Durma!

Faltron Katre

İpucu

Asla! Sualler sorulmalı, hırsla zulme boyun eğme, yasla
Gönlün dolmuş yine, fesatla sen kendini aşka kıyasla...
Gözlerine ışık uzaksa eğer gönlünü ruhuna iyice yasla
Ve bu yolda devam et yılma usanma, vazgeçme, asla!

Kendinden bir parçanı gördüysen dışarıda sokakta,
Ona benzeyen diğerlerini de beraberinde bırak orada,
Yaşasınlar benzerler bir arada, farklılık saklı bir odada...
Odanın aslı sarmaşık, adı da aşk, anahtarı da Haysta...

"Ta ki o sarmaşık gönlümü çürütene dek! "

Faltron Katre

Masallar, Masumlar

Bir boşboğaz
Garip bir orantısızlık...

Silgili kalem...
Temiz bir kağıt...
Bazılarında sade kalem
Pek azında da silgi...

Karalamaya hazır eller
Temizleyenler nasıl olsa temizler.

Eller karalar
Gözlerse masum..
İçi kara insanlar
Yüzler yüzsüz..
Ahlaklar ahlaksız...

Kimisi sade karalar
Kimisi temizlemek için çabalar
Kimisi çizer
Kimisi yazar.

Bir boşboğaz
Ve garip bir orantısızlık..
Böylece sürer gider..

Silgili kalem masum gibi
İki karalar bir siler.

Sade kalemse;
Koca bir yalan çizer.
Sözde suçludur sade kalem
Fakat işi bu sade çizer.

Silgili kalem ise;
Koca bir yalan takınır.
Sözde masumdur silgili kalem
Fakat o seçememiştir o yolunu.
Yazar mı?

Çizer mi?
Karalar mı?
Siler mi?

"O kağıt" diye sorar bir ses.
Karalanan o bembeyaz tertemiz kağıt..
Tek masum mudur?

Yine sorar o ses:
"Madem masumdur.
Silgi kağıdı temizlemeye çalışırken;
Neden kağıt temiz kalmaya çalışmaz ki? "

Faltron Katre

Nezor

Ükalalık etmek istemem.
ama zor
ne zor
ne zor
yitip gitmek
her şey akarken
durmak zor
dururken geçenleri görmek
el sallamadan gidenleri izlemek
zor
ne
zor
hatırlamak zor
güzelce hatırlamak
zor
ama hatırlanmamak ..

ukalalık etmek istemem
ama zor,
karşılıksız bir aşk anılar
platonik bir aşk arkadaşlıklar
dostlar?..

dört kişilik mavi odalar
zor
elle top oynamak
zor ne zor
gülüşmeler, eğlenmeler,
ya o yokuş?..

anlatacağı olan yok mu hiç
güzel.
geçmiş.
iç bilen de mi kalmadı
bilenler çoktan yükünü aldı
yüklü olmak zor
ne zor
ne zor

ukalalık ettim affedin.
ne diyeceğini bilememek zor
hiç var olmamış gibi olmak:
en zor.

Faltron Katre

Nic'olsun Günüümüz

Hayal hıyarların elinde cacık olmasın diye
Yoğurda tapar olmuşuz.
Asıl elmas gönlümüzde ama
Hırsa köle olmuşuz.

Vurdumduymaz mutluluk bizim olur diye
Paraya tapar olmuşuz.
Hepimizin yüreği temiz ama
Yaraya tükürür olmuşuz.

Bize dokunmayan yılanlar nice yaşasın diye,
Onlara çalışır olmuşuz.
Bu dünya fani, biliyoruz ama
Hayata köle olmuşuz.

Yüce cehalet aydınlığa kavuşur diye
Öğüdü dinlemez olmuşuz.
Elhamdülillah Müslüman'ız ama
Mevla'yı unuttur olmuşuz.

Faltron Katre

Ortadaki Hal

O köşeye koydum.

Olmadı.

Bir kenara attım.

Kalmadı.

Taht bahşettim.

Durmadı.

Tez vakitte uzaklaşmak istesem de

Kontrol etmek,bu dünyadayken, zor

Bu Güneş'i.

Sırtımı dönsem, gölgeler boyumu aşar.

Yüzümü dönsem, aşkı gönlümü, gözümü yakar.

Buna gücüm yok.

Göz göre göre yanamam.

Binaenaleyh.

Gölgelerle de savaşamam.

Bekleyerek de bir yere varamam.

Araya bir ay gerek.

Ve o tutulma anında

Gitmek gerek.

Ama vakit, zamana erince de

Dönmek gerek, lakin yapılacak işler.

Tutulacak sözler var.

Faltron Katre

Önden Yargılı

Sırların ve sınırların var elbet.
Görülmesi gereken şeyleri
Göstermeyen şeyler...

Bildiklerinin hapsidir aklın.
Söyledikleri gibi karmaşıktır yapın.
Karala ve terk et.
Çünkü bu yapın kabule en uzak tarafın.

Sırların ve sınırların var elbet.
Görmen gereken şeyleri
Göstermeyen şeyler...

Bileceklerinin de hapsidir aklın.
Bir musibet bin nasihatten tatlı.
Karala ve terk et.
Çünkü yargıların önden gitmeye yatkın.

Sır ve sınır fanusundur senin.
Lakin sen bunda dahi yüzmeyi bilmezsin.
Fanus tehlikeli yapıdır, bilmelisin.
Fanusundan dışarı bakmaya çalışırsan
Şaşı olur,
Doğru göremezsin.

Faltron Katre

Ötesi Yok!

Sabırımı deşen her anıma;

Bıçaklar sallandı üzerime;
Suskunum kalbim benimle birleşti,
Aklım kalbime göre bir kalleşti,
Bir olduğuma yöneldim yine...

Bir çizgi yolumda yönümü çizer,
Mecburum, ayaklarım takipte...
Gözlerim titremekte ama ne çare!
Kalıba yerleşmişim artık ipler üstlerde...

İlk düşündüğümü son kabul edebilecek kadar,
Eski huylarımı devam ettirebilecek kadar,
Seni sonsuza dek sevecek kadar;
Sabırlıyım! Ötesi yok!

Faltron Katre

Salih, Ömer, İsmail

Ellerinle çizdin
hayat kalem
kader yolunu

Musa'nın elinde asa yılanı dönüşür
İsa'nın dilinde kelimeler ateş olur
Davut'un dilinde tabiat canlanır

Ve sen
ellerinle ağaç dik
Hindistanlı gibi...

Ellerinle çizdin
hayat kalem
kader yolunu

Âdem'in tövbesinde kaderi belirlenir
Nuh'un direnci gemi olur
Salih'in uyardığı
kayalardan çıkan deveye dönüşür
Tarih sende
Sen tarihte bir tecrübe

Asayı tutun el senin elin
İsa'nın sözleri senin sözün

Ve sen
Farket, tarihteki
Seni bul.

Ellerinle çizdin
hayat kalem
kader yolunu

Tarih nedir
İnsan nedir
Tabiat nedir

İnsansın
Tarih de
Tabiat da sensin
Her zerre her sır sendendir.
Sen kısmen sensin
Bütün bir bilinçte her zerre birdir
Ve her şey
Tarih tabiat insan
Birdir.

Faltron Katre

Sekiz Dakika

Sabahki bahçelerden ayrıldım.
Vakit:
Güneş'in ilk ışıkları
Mekan:
Sessizliğin en gürültülü estiği yer.
Işıkları vuruyor gözlerime Güneş'in.
Yanında da küçük bir umut...
Ancak küçük bir hüzün...

Sabahki bahçelerden ayrıldım.
İşte bundan tavrım...
O cennet bahçelerinden kopuşum hüznüm.
Yüzüme vuran Dünya'nın Güneş'i
Benim Güneş'imi alan benden...
Hoş...
Benim Güneş'im gece ile gündüzün kesiştiği yerlerden.
Hep böyle sabahlarım
Hülya ve hayallerden...
O küçük umutsa
Gecenin elbet yine geleceğinden.

Vuslat yakın lakin bitmiyor hüzün.
Vakit:
Güneş'in gitmekte olduğu yer.

Sabahki bahçelerden ayrıldım heyhat.
Yeni bir heyecan kalbimi yalar.
Geçer aslen son zamanlarda hüzün.
Ama bugün farklı bir gün...
Sabahki bahçeler çok uzak.
Ve bu sekiz dakika...
Bu sekiz dakika bir türlü geçmez.

Şimdi saatler bana uzak
Yine de o umut tükenmez.
Bu zehr-i kadim sekiz dakika aktı damarıma
Gündüzden bir tuzak...
Damarlarım kaynıyor.
Bense yaşama çok uzak...

Ah bu sekiz dakika,
Ecelin ölüm damlası...
Bu sekiz dakika,
Beynimde milyonlarca kan pıhtısı...

Faltron Katre

Sen, sel ve sis!

İlkin bir "Katre" düştü aklıma;

Sonraları yüreğimde oldu sel gibi
Ben kimseyi sevmedim ki sen gibi...

Konuştum, lakin yüreğimde hep bir tipi,
Kendimle, aklım başımda değil, deli gibi...

Yaptım bunca zırvalıkla aradım sen gibi,
Sonraları sadıkane sözüm hatırıma vardı...
Çok geç! Kayboluverdin sis gibi!

Daha sonra "Katre" yara oldu aklıma;

Paramparça bir yığın derinim, gözlerimin içi,
Hep aynı sahne oynar, darağacındaki ben gibi,

Hem de tanıdığım bir sima keser boynumdaki ipi
Korkarım, korkarım ki uzak ama bu sen gibi...

Gelmişti kulağıma değiştiğinin haberleri,
İnanamadım! Sadıkane sözün hatırıma vardı...
Çok geç! Kayboluverdin sis gibi!

"Ta ki o siste ben de kaybolana dek! "

Faltron Katre

Sesler

Kalabalık
Bunlar rutin sesler.
İnsan için
Onlar yok.
Herkesin duyduğu
Yani herkesin kendi akışında duyduğu
Ancak fark etmediği sesler bunlar.
Trafik,
Garip bir uğultu,
Kahkahalar,
Ayak sesleri,
Kendi konuşmaları.
İçinde olmuşluğun sesleri.
O kadar içine ki insan
Duya duya alışmış
Öyle kanıksamış.
Savaş gibi.
Sessizlik
Asıl bunlar rutin sesler.
Sessizlik yok.
Kimsenin duymadığı
Yani kimsenin
kendi akışında duymadığı sesler bunlar.
Buzdolabı
Gecenin rüzgarı,
Uzaklardan deniz,
Sokak lambası,
Kendi nefes alış verişleri.
Geç kalmışlığın sesleri.

Her şeyin bir geç vakti var.
Gecenin de
Sabahın da

Peki ya
Bir insan
Hem geceye
Hem de sabaha geç kalır mı?
Zamanın içinde
Kendi vaktinde
Kimsesiz, yapayalnız kalır mı?

Her şeyin bir geç vakti var.
Gençliğin de
Yaşlılığın da

Peki ya
Bir insan
Hem gençliğe
Hem de yaşlılığa geç kalır mı?
Ömrünün içinde
Kendi kendine

Güçlü ve özgür kalır mı?

Gün vakti
Özgürlük
Özgürdük biz.
Hani?
Telaşımız
Yetişmek değil mi?
Okula,
Sevgiliye,
Dosta,
Zenginliğe,
Zamana,
Kısaca Hayata arkadaş.
Var mı geç kalma lüksün?

Gece vakti
Zannedilen özgürlük
Gün geceye bağlı
Sebepler sabaha.
Ve her gün
Geceyle başlamalı.
Basamak gibi düşün.
Adım adım yetişme telaşı.
Var mı uyumamaya gücün?

Ben mi?
Aslen ben her şeye geç kaldım.
Ancak ben en çok
O ilk geceye geç kaldım.

Faltron Katre

Şiirim, Pîrim Yalnız

Hissedemiyorum o sıcaklığı yokluklarıyla birim...
Sade havamda, kendi kafamda ben pîrim.
Hastalıklı ruhlarla sarılı etrafım yorgun bu şiirim.
Tahammül edilmez günler geçiriyorum en dip benim...

Günüm sahte sofrada aynı kadehi içtiğim kişilerle,
Dua etmeyi bilmeyen, atasına söven nankörlerle...

Bunları görmezden gelip küfrün deryasına dalıyorum,
Bu seferde başım iğneleniyor, sabredemiyor, kaçıyorum...
Sırtımı her dayadığım kutu daha da boş çıkıyor,
Onun da görünürdeliğinin sahteliğini anlıyorum...
Toparlanmaya çalışırken diğer kutu üzerime devriliyor,
Günler oldu onlarla uğraşıyorum... Kalkmak için çabalıyorum...

Yine aynı bataklıkta çamura battı bu beden,
Kıyıda kiler bana bakmakta gökten,
Derman dediklerim daha bugün değişti kökten,
Onlarda kıyılar ben battım hepten...

Sana bir sır vereyim diyenler ardından pazarladılar sırrımı,
Çok güvendiğimden korkuyorum onun tersliği daha da yaralar beni,
İlk iyi olduğum herkes iyiliğimi karalar, kötüsün deyip üzerime atlar...
Yine de Hays aşkının gözyaşlarını kendine saklar...

'Ta ki bu çamurlu yollar sana varana dek ...'

Faltron Katre

Ya Dönmezsen!

İlgisiz olmuşum gözünde, hiçbir zaman
Sen beni çok sevmedin ki zaten...
Gözlerimden taşan gülücükler rahatsız etmesin, aman!
Ben ne yapsam korkardım, ya bıcarsan? !
Korktum ya gidersen? ...

Hayal meyal hatırımda, arkamdaymış baban...
Kontörüm bitti demeye gelmiştim...
Akşama bana mesaj atmıştın, sanırım.
Daha sonra gece oldu yoksun, neden? !
Korktum ya gidersen? ...

İlk günüm böyle geçmişti, ilk perdem
Ertesi sabah çok mutlu uyandım...
Giyindim erkenden, okuluma gidiverdim.
Anlatamadım kimselere, neden? !
Korktum ya gidersen? ...

Uzun, güzel, umutlu oldu günlerim...
Hafızamın her yerini doldurdu hayallerim...
Her sabah, her akşam, her an seninleyim...
Bırakamadım bir an bile seni, neden? !
Korktum ya gidersen? ...

Bir damla içki bile içmemiştim sarhoştum...
Gözlerim daldı aklıma gelirdin kusardım...
Sonra gözlerimi kapatıp toplanmaya çalıştım!
Hayat kadehinde aşkı sundular, neden? !
Korktum ya dönmezsen? ...

Darmadağınık bir halde oldum çok zaman...
Büyük bir kayıptı, koptun benden...
Her baktığım kişideydi her köşedeydi hülyan!
Her zaman peşimdeler bırakmadılar, neden? !
Korkmuştum halbuki, bir gün gidersin de ya dönmezsen? ...

"Kadehi elimden ölüm alana dek! ..."

Faltron Katre

Yeniden

Kalelerim bir bir çıktı elden.

Hays, Nefse dost oldu.
Verdiğim çetin mücadelede zafere yaklaşmışken;
Temiz aşkım kirlendi.
Alev alev taşan yüreğim sönuverdi.

Sirah, Sabrı tanımaz oldu.
Bütün her şeyimi ben Sabra dayamışken;
Sıra sıra dizdiğim sağlam dağlar
Ve etrafındaki verimli ovalar yanıverdi.

Sultanım, Tebessümle küşüştü.
Sağladığım huzrun ve atlattığım her belanın sebebiyken;
Gülümsemem çıkar oldu.
İçimdeki inancım ve huzurum ucuverdi.

Ardına büyük bir karanlık...
Ve tek kalan Faltron Katre...
Ve bir el..
Ve bir nefes...

Düşmek üzere olan bir kale yeniden doğruldu.
Lakin bu kez sıfırdan başlamak kadar kolay değil.
Kim kaldıracak bu enkazı!

Faltron Katre

Yoldaşlarım

Bugün başımda daha büyük bir ağrı var, gözlerim yanar.
İşimi yapamamamdan dolayı olur bunlar.
Bu günlerde insanlar birbirine tapar,
Midem kasılır bu hal burayı kaplar...
Ruhum avare oldu kilidi kırar ve buradan kaçır...
Sonra bir ses ve bir nefes onu kovalamaya başlar
Sirah'ı sabır olsun diye ruhuma katarlar...

Ancak bu da yetmezmiş gibi bir sarmaşık yüreğimi sarar...
Aynı hayalet bu gezer boşalır bu sokaklar,
Dileklerimle terk edilir bu kasabam, yalnızlığa mahkûm kalırlar.
Karanlıklar arasında bir ışık sızsa beni bırakır da kaçır...
Ruhum avare oldu, kimse kalmazsa o hayalet kalsın diye ağlar...
Sonra bir ses, bir nefes ve bir aşk kovalamaya başlar...
Hays'ı da aşkına elçi olsun diye yakalarlar...

Zindandan, sultanlığa uzanan yol başlar...

"Ta ki bu savaşı kazanıp, görevler sona erene kadar..."

Faltron Katre